

Preek
gehouden te Woerden op 29 maart 2008
door ds. W. Harinck

De tekstwoorden voor de prediking kunnen we vinden in Johannes 20: 19, het laatste gedeelte:

Vrede zij ulieden!

De vredewens van de opgestane Zaligmaker:

1. De inhoud van die vredewens
2. Het adres van die vredewens

1. De inhoud van die vredewens

Hier in Johannes 20 zijn we getuige van het komen van de Heere Jezus tot Zijn discipelen. Door het komen van de Heere Jezus is het Pasen geworden in de harten van de discipelen. Het leven en het licht van Pasen breekt dan door in hun harten, omdat de Heere Jezus Zelf aan hen verschijnt, omdat Hij Zichzelf aan hen openbaart. Zijn komen maakt alles anders. Het ene moment is Hij er niet en het volgende moment is Hij er wel. Hoe wonderlijk, hoe verrassend is Zijn komen tot de discipelen.

We lezen dat de deuren gesloten waren. En toch, al waren de deuren gesloten, de Heere Jezus kwam in hun midden. Er staat dat het avond was geworden. Het was de dag van Pasen, de dag van Jezus' opstanding. Vroeg in de morgen was de steen van de deur van het graf afgewenteld. En de Heere Jezus, Die gekruisigd was, Die gestorven en begraven was, Hij is weder levend geworden. Hij is uit de doden opgestaan.

Nu, aan de avond van diezelfde dag, verschijnt Hij aan de discipelen. De Heere Jezus heeft niet gewacht tot de volgende dag. Nee, diezelfde dag nog heeft Hij Zich heerlijk geopenbaard aan de discipelen. Dat was nodig, want er was vrees, er was strijd, er was duisternis in de harten van de discipelen. Het licht van Pasen drong zo moeilijk door in hun hart en in hun leven.

De Heere Jezus weet waar de discipelen te vinden zijn. Hij is de Goede Herder. Ook met Pasen zoekt Hij Zijn schapen op. De discipelen waren als schapen verstrooid geworden, als schapen zonder herder. In de nacht waarin de Heere Jezus door Judas werd verraden en gevangen genomen, zijn ze allen weggevlucht, de duisternis in. En de Heere Jezus bleef alleen achter. Ze waren als schapen verstrooid en de Herder, de Heere Jezus werd geslagen, gekruisigd en gedood. Maar nu, op de dag van Zijn opstanding, zoekt Hij Zijn discipelen weer op. Hij heeft niet gewacht tot de volgende dag. Maar diezelfde avond is Hij nog gekomen.

De discipelen waren bij elkaar, ergens in de stad Jeruzalem. Ze zijn bij elkaar gekomen achter gesloten deuren. Waarom die gesloten deuren? Er staan hier in onze tekst: *vanwege de vreze der Joden*. Ze waren bevreesd voor de Joden, in het bijzonder voor het Sanhedrin. Van het Sanhedrin ging een dreiging uit, daar ging angst van uit. Ze hadden de Heere Jezus genomen en wat zou er nu met hen, de discipelen gebeuren? De discipelen die daar bij elkaar gekomen zijn, waren bevreesd. Het doet ons denken aan een ondergrondse kerk. Een kerk die vervolgd wordt, die verdrukt wordt. Ondergronds, achter de deuren die gesloten zijn.

Maar de Heere Jezus zoekt ze op. Hij weet ze te vinden. Hun adres is Hem niet onbekend. Die gesloten deuren staan de Heere Jezus ook niet in de weg, want Hij is de Levende, Hij heeft alle macht in de hemel en op de aarde. Hij heeft de dood overwonnen. Hij heeft de deur van de dood en van het graf opengeboren. Hij zal door die gesloten deuren niet tegen te houden zijn. Hij zal komen en Zich heerlijk openbaren.

Plotseling staat Hij in hun midden. Hij heeft niet op de deuren geklopt. Ze hebben de deur niet voor de Heere Jezus opgedaan. De deuren waren gesloten, maar plotseling, verrassend, staat Hij in hun midden. We zien daarin Zijn vrijmacht. We zien daarin de macht en de kracht van Zijn opstanding uit de doden. De Heere Jezus geeft toegang aan Zichzelf. Hij komt door gesloten deuren. Wat een wonder!

Als Hij komt dan is Hij er ook helemaal. Dan staat Hij in hun midden. Niet ergens aan de zijkant. Niet ergens achteraf. Nee, in het midden. Hij staat centraal. Ze zien Hem allemaal. Ze horen Hem allemaal. Hij staat in het midden.

Geliefden, daar zit een vraag in voor u, voor jou, voor ons allemaal. Welke plaats heeft de Heere Jezus in ons hart, in ons leven? Staat Hij ook centraal in ons leven? Staat Hij ook in het middelpunt van heel mijn leven? Dat is een belangrijke vraag. Als de Heere Jezus in het middelpunt van je leven staat, dan buigen we voor Hem, dan volgen we Hem, dan gehoorzamen we Hem. Dan is Hij de Koning van je hart en van je leven geworden.

Dat is nu een wonder van genade. Want van nature zijn de deuren van ons hart totaal gesloten. Dan is het er geestelijk donker. Dan is er geen plaats voor God en geen plaats voor de Heere Jezus. Maar Hij maakt plaats voor Zichzelf. Hij neemt de hoogste plaats in. Hij maakt Zichzelf dierbaar en gepast.

Dan gaat de Heere Jezus spreken. Wat zijn de eerste woorden die Hij spreekt tot Zijn discipelen? *Vrede zij ulieden!* Zo groette de Heere Jezus hen. Het was een wens, een zegenwens, een vredegroet, gesproken met een liefdevol hart, gesproken uit een bewogen hart.

Het was in Israel de gewoonte om elkaar zo te groeten. Vrede, sjaloom! Het was de oude Joodse groet. Maar als de Heere Jezus met deze zelfde woorden zijn discipelen gaat groeten, dan worden ze zo heel bijzonder. Als Hij gaat groeten dan klinken die woorden van de lippen van de opgestane Zaligmaker. Achter Hem zien we het lege graf en de afgewentelde steen. Achter Hem ligt het kruis van Golgotha waar Hij heeft uitgeroepen: *Het is volbracht!* Dat maakt deze groet van de Heere Jezus zo rijk aan betekenis. Het is de groet van de opgestane Zelf. Het is de grote Hogepriester, de Zaligmaker, de Verlosser. Op grond van Zijn volbrachte offer spreekt Hij hier van vrede, een vrede die alle verstand te boven gaat, een vrede die van God komt. Het gaat hier over een vrede waarin vergeving en eeuwig leven wordt geschonken. Deze vrede is dus een gave, een genade. Het is geen werk, het is geen verdienste, het is geen wet, maar het is Evangelie. Het is de vrucht van het lijden en sterven van Christus. Het is de genade die Hij verworven heeft, door de prijs van Zijn bloed. Hij geeft die vrede in hun hart.

Maar wat is het adres van die vrede? Als de Heere Jezus zegt: *Vrede zij ulieden!* Wie zijn dan die ulieden? Het is onze tweede gedachte:

2. Het adres van die vredewens

Achter die deuren die gesloten zijn zitten de discipelen. We moeten het maar niet mooier maken dan het is. Die discipelen zijn ontrouw geweest, ze hebben Hem allemaal verlaten. Als schapen zijn ze verstrooid geworden. Ze hebben de Heere Jezus alleen achter gelaten. En één van hen, Simon Petrus, heeft de Heere Jezus zelfs verloochend en heeft met vloeken en eedzweren gezegd: *Ik ken de Mens niet.* Ja, achter de gesloten deuren vinden we de discipelen: vreesachtig, schuldig, onwaardig. Ze hebben geen verdiensten. Als de Heere met hen in het recht zou treden en gadeslaan hun ongerechtigheden, dan zouden ze niet voor God kunnen bestaan. Ze hebben het zo verzondigd, ze verdienen niet dat Hij komen zal.

En toch, daar klinkt die vredewens: *Vrede zij ulieden!* De Heere Jezus spreekt die woorden tot Simon Petrus, tot Johannes, tot Jakobus, tot al die discipelen. Wat een wonder! Weet u wat we hier zien? Dat er genade op de lippen van de Heere Jezus is uitgestort. Hij spreekt hier schuldvergevend, in Zijn grote liefde zet Hij een streep door de schuld van deze discipelen. Hij spreekt geen harde woorden. Hij komt ze niet veroordelen en bestraffen. Hij heeft geen zout in de wonden gewreven. Hij heeft hen geen enkel verwijt gemaakt. Hij spreekt zo liefdevol, zo genadig: *Vrede zij ulieden!*

Vrede, altijd maar weer. Toen de Heere Jezus werd geboren, toen Hij als een Kindje in doeken werd gewonden, toen Hij daar lag in de kribbe, in de beestenstal van Bethlehem, wat hebben de engelen toen gezongen? *Vrede op aarde, in mensen een welbehagen.* Toen de Heere Jezus voor die grote diepte stond van Zijn lijden en sterven, welke woorden sprak Hij toen tot Zijn discipelen? *Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u.* Toen Hij aan het kruis uitriep: *Het is volbracht.* Toen heeft Hij vrede gemaakt door Zijn eigen bloed.

Nu kunnen zondaren met God verzoend worden door het bloed van het kruis. Hij heeft de prijs betaald. Een dure prijs heeft de Heere Jezus betaald om die vrede te maken tussen God en

diepverloren zondaren. Wat een dure vrede. De profeet Jesaja zegt ervan: *De straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem*. God heeft de straf, de rechtvaardige toorn over de zonde op Jezus gelegd. Hij Die geen zonde gekend, noch gedaan had, is tot zonde gemaakt. Hij heeft de straf moeten dragen. Wat heeft het Jezus veel gekost! Hoe diep heeft Hij Zich moeten vernederen, tot in de dood des kruises. Maar zo heeft Hij die vrede verworven. Pasen is de prediking dat het offer van het kruis is aanvaard. Nu is er vrede, vergeving en eeuwige zaligheid. *Vrede zij ulieden!*

Het staat er in het Grieks heel sterk: *Ik breng u vrede*. Hij heeft Zijn handen opgeheven. Als een Priester hief de Heere Jezus zegenend Zijn handen op. Ze hebben de tekenen in Zijn handen gezien. Zo heeft Hij hen gezegend en Zijn vrede op hen gelegd. Hij heeft door de kracht van Zijn Heilige Geest die vrede ook in hun hart gewerkt. Want Hij werkt niet alleen voor zondaren, Hij werkt door Zijn Geest ook in de harten van zondaren.

Hij werkt die vrede in het hart. Dat doet Hij door de bekering, door de vernieuwing van het hart. Dan worden alle dingen anders in je leven. Dan begin je te zien dat je de ware vrede mist. Je wordt eraan ontdekt dat je alles mist, dat je onbekeerd bent, dat je schuldig staat voor God. Dan ga je zien hoe donker het is, dat je de Heere kwijt bent, dat je schuldig staat aan al Gods heilige geboden, dat je er niet één gehouden hebt. Hebben we het gezien? Is dat ook de nood, de strijd van ons leven geworden, dat we die vrede missen?

Dan is het voor anderen misschien Pasen geworden, dan hebben andere misschien Zijn stem gehoord en Zijn aangezicht gezien, maar het is voor jezelf zo donker en onmogelijk gebleven. De deuren zijn nog zo gesloten. *Ik ben besloten en kan niet uitkomen. Wat moet ik doen om zalig te worden?* Is er nog een middel om de straf te ontgaan en tot genade te komen? Is dat ook de strijd van ons leven dat we zoeken naar die vrede met God? Dat we die zo missen en we ons daarom zo arm en ongelukkig leerden kennen?

Ik wil u wijzen op de Heere Jezus en op het wonder van Zijn komen. Hij weet het adres. Hij weet ze te vinden, die armen, die ellendigen die Hem missen en die Hem niet meer kunnen missen. Dan komt Hij ook nu nog, als de deuren gesloten zijn. Wat is Hij een verrassend, een genadig Ontfermer. Hij komt geen ogenblik te vroeg en ook geen ogenblik te laat. Hij komt op tijd. Als de nood het hoogst is, dan komt Hij. Wat waren ze verblijd toen ze de Heere zagen, toen ze Zijn stem mochten horen. Hij heeft hen onderwijs gegeven. Hij heeft hen die vrede in hun hart gegeven. Hij heeft het steeds weer herhaald. Als het voor hen te groot is om het te kunnen geloven, dan gaat de Heere Jezus het opnieuw zeggen: *Wederom zeg Ik ulieden: vrede zij ulieden*. Zo is het Pasen geworden voor de discipelen. Hij heeft hun hart vervuld met Zichzelf. *Vrede zij ulieden!*

Laten we ons gebed maken van die rijke woorden, die de Heere Jezus hier gesproken heeft tot Zijn discipelen. Laat het ons gebed zijn: Heere, wil die vrede ook werken in mijn hart en in mijn leven. Want wat is het belangrijkste geliefde vrienden, wat is het belangrijkste voor jongeren en ouderen? Dat we rijk worden? Dat we oud worden? Dat we gelukkig zijn? Nee, het allerbelangrijkste is vrede te hebben tussen God en je hart.

Dat is de grote vraag, de vraag voor ons allemaal die we mee moeten nemen in ons hart, in ons gebed: heb ik vrede? Is het goed tussen God en mij? Alleen als de Heere Jezus is gekomen en als Hij in het middelpunt van je leven staat, alleen als Hij zit op de troon van je hart als je Koning, als je schuldovernemende Borg, alleen dan is het goed, eeuwig goed. Voor Hem is niets te wonderlijk! Hij kan zelfs komen als de deuren gesloten zijn. Zou er voor Hem iets te wonderlijk zijn? Dat het dan maar mocht leven in ons hart:

*Ik blijf den HEER' verwachten,
Mijn ziel wacht ongestoord.
Ik hoop in al mijn klachten
Op Zijn onfeilbaar Woord.*

Amen.